

Els reptes de l'educació (VIII)

La confiança en nosaltres

Gregorio Luri

Les dades internacionals confirmen any rere any que hi ha una relació molt estreta entre la confiança que els països dipositen en l'escola i el rendiment que en treuen. En pedagogia la realitat tendeix a adaptar-se a l'estat d'ànim de la ciutadania com l'aigua al recipient que la conté: reafirma l'optimisme dels optimistes i el pessimisme dels pessimistes. N'hi ha prou a revisar la premsa dels diversos països europeus per comprovar com recullen notícies escolars estimulants allà on s'hi confia i notícies decebedores allà on se'n desconfia. La confiança, que és el capital social més important d'un país, és una condició indispensable per a la bona salut de l'escola.

A Europa la realitat es mostra tan contundent en aquesta qüestió que, sense confiança en el sistema, no hi ha cap mesura que per si mateixa garanteixi la millora dels resultats acadèmics. Ni l'increment de la inversió, ni la reducció del nombre d'alumnes per classe, ni l'augment de sou dels professors, ni l'ampliació de les hores lectives, ni el control dels mestres, ni l'ampliació de l'autonomia dels centres garanteixen res. Cal dir-ho així de clar. Cada exemple que es pugui presentar a favor, es pot contrarestar immediatament amb un contraexemple.

Hem comprovat també que no hi ha cap mètode d'ensenyança que pels seus valors intrínsecs es mostri superior a tots els altres. Aquesta evidència pot ferir el narcisisme pedagògic d'alguns, però hauria de tenir, si més no, una

En pedagogia la realitat tendeix a adaptar-se a l'estat d'ànim de la ciutadania ■ VAN DER MEULEN

gran virtut per a la majoria: ens hauria de permetre endegar una profunda neteja conceptual que eliminés dels nostres debats les propostes que, a més de no garantir res, s'acostumen a utilitzar com a projectils dialèctics. Si entenem que a Europa pocs països han millorat els seus resultats incrementant la seva despesa escolar, mentre que n'hi ha uns quants que els han empitjorat, ens estalviariem esforços inútils i guanyariem energies per dedicar-nos al que realment importa.

Malgrat les diferències, els països educativament capdavanters

Sense confiança en el sistema no hi ha cap mesura que per si mateixa garanteixi la millora dels resultats acadèmics

sustenten la seva confiança en l'educació en quatre pilars bàsics: l'autoritat de l'escola, la del mestre, la del contingut i la de l'administració educativa.

Estic parlant d'autoritat, que és el respecte que ens mereixen les persones i institucions competents i els continguts valuosos, no d'autoritarisme o d'arbitrarietat. Aquests països veuen l'escola com una institució insubstituïble per permetre al nen el pas de la família (on és tractat per ser qui és) a la societat civil (on serà tractat pel que sàpiga fer). Entenen que el mestre és la inversió més ren-

Llicenciat en ciències de l'educació i doctor en filosofia. Ha treballat a l'escola, a l'institut i a la universitat. Properament publicarà l'assaig sobre educació *L'escola contra l'món* (La Campana)

dible del sistema i cuiden la seva formació, selecció i promoció, amb la consciència clara que la qualitat d'un sistema educatiu no pot ser superior a la dels seus mestres. S'estimen els continguts acadèmics com la garantia del progrés personal i social. Al seu torn, els mestres entenen que l'optimisme és el seu primer deure pedagògic i l'administració legisla amb consens, és a dir, amb voluntat d'estabilitat. En tots aquests països les normes recullen experiències pròpies que han demostrat la seva eficàcia, sense preocupar-se gaire d'importar l'èxit aliè.

En educació, el que es pot importar no ofereix garanties d'èxit i el que n'ofereix no es pot importar. S'ha de produir a casa. És el que passa amb la confiança en el valor del que és nostre. És imprescindible perquè l'escola pugui transmetre el nostre com un valor. Aquest és el primer pas del cercle virtuós que caracteritza l'èxit dels països capdavanters. És del tot imprescindible per guiar l'escola amb conviccions, sense deixar-se arrossegar per les modes del moment. ■

CIÈNCIA

Llum verda per a l'Institut de Recerca de l'Energia

■ Tindrà seus a Barcelona i Tarragona i apostarà per les renovables i l'estalvi

Joaquim Elcacho
BARCELONA

El projecte de l'Institut de Recerca de l'Energia de Catalunya (IREC) es posa finalment en marxa. El patronat d'institucions i empreses promotores, amb el govern al capdavant, ha nomenat Antoni Martínez director d'aquest centre, que es vol especialitzar en l'estalvi i l'eficiència energèti-

ques, millora de xarxes elèctriques, confinament de diòxid de carboni, electrònica de potència, biocombustibles i energia eòlica marina, entre altres energies renovables.

Antoni Martínez és enginyer industrial per la UPC i ha estat director del Parc de l'Energia de la Fundació b_TEC, a banda de soci fundador i exdirector general de l'empresa Ecotecnia (capdavantera estatal en energia eòlica). El nomenament de Martínez suposa la llum verda definitiva a un projecte que pretén aplegar més de 150 experts

i invertir 28 milions d'euros fins a l'any 2014. L'institut tindrà la seu principal a Barcelona i una segona seu al Campus Sescelades (Tarragona).

L'IREC compta amb la participació de l'administració central (a través del Ciemat i l'Idae), les universitats de Barcelona, Politècnica de Catalunya i Rovira i Virgili, i les empreses Endesa, Gas Natural i Agbar.

L'institut pretén aprofitar, potenciar i reforçar els equips científics dedicats a l'energia a Catalunya i, d'altra banda, oferir desenvolupaments tecnològics a les empreses del sector.

El projecte de creació d'un gran centre de recerca sobre l'energia va ser exposat públicament per primera vegada l'estiu del 2005 per Pasqual Maragall, en aquells moments president de la Generalitat. A banda de l'interès científic i tecnològic del futur institut, Maragall va anunciar aquesta iniciativa com una compensació per a les comarques de Tarragona, després que el govern i l'administració central decidissin que la seu europea del projecte ITER de fusió nuclear s'instal·laria a Barcelona. L'abril passat, el govern va donar el seu vistiplau a la constitució del patronat de l'IREC i les línies bàsiques del seu treball de recerca i desenvolupament. ■

Les energies renovables, entre les quals la solar i l'eòlica marina, prioritats del nou centre de recerca ■ EFE